

Μάρτιος 2017

Τῇ Σεβαστῇ
Ιερᾷ Κοινότητι
Ἁγίου Ὁρους Ἀθω
Εἰς Καρυάς

Θέμα: Γνώμη Αντιπροσώπων τῶν Ιερῶν Μονῶν Μ. Λαύρας, Τβήρων, Κουτλουμουσίου καὶ Ἐσφιγμένου, περὶ τῶν ἐν «Ν. Θηβαΐδι» οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν.

Τὴν Ὑμετέραν Πανοσιολογιότητα ἐν Κυρίῳ προσαγορεύομεν!

Εἰς τὰ πλαίσια τῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀνακατατάξεων καὶ ἐξελίξεων εἰς Ῥωσσίαν καὶ εἰς τὴν πορείαν ἀναδιαμορφώσεως εἰς τὴν χώραν αὐτήν τῶν σχέσεων Κράτους καὶ Ἐκκλησίας ἐντονος εἶναι καὶ ἡ προσπάθεια ἐπαναπροσδιορισμοῦ τῆς σχέσεως Ῥωσσίας καὶ Ἁγίου Ὁρους μέ κύριον γνώμονα τὰ διαμειφθέντα κατὰ τὸ πρόσφατον σχετικὰ παρελθόν τῶν τελῶν τοῦ 19^{ου} αἰῶνος μέ τὴν πολιτικὴν ἐπιδιώξιν τοῦ πανσλαβισμού, ἕως τῆς πατάξεως ὑπὸ τοῦ ρωσσικοῦ Κράτους τῶν ἐν Ἀθῶ ὀνοματολατρῶν καὶ ἐν τέλει τῆς Ὀκτωβριανῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1917.

Τὰ παραπάνω ἦλθον ἐντόνως εἰς τὸ προσκίνιον μέ τὸ ἐγγεῖρημα τῶν προσφάτων «έορτασμῶν τῆς χιλιετηρίδος τοῦ ρωσσικοῦ μοναχισμού εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος-2016», προβαλλόμενα ἐκ μέρους τῆς ρωσσικῆς πλευρᾶς ὡς ὑπόδειγμα τῆς παρουσίας αὐτῆς ἐνταῦθα, ἐνῶ σκοπίμως ἠγνοήθησαν καὶ παρεγράφησαν αἱ μακρόχρονοι ἀμφίπλευροι σχέσεις πού ὑπῆρξαν ἀπὸ τοῦ κινήματος τοῦ Πανσλαβισμού καὶ ὀπισθεν. Τὸ γεγονὸς αὐτό ἐπροβλημάτισεν ποικιλοτρόπως τὸ σῶμα τῆς Ιερᾶς Κοινότητος τὸ ὅποῖον καὶ δι' ἐπιστολῆς του ἀπνυθύνθη πρὸς τὸν ἀγιώτατον Πατριάρχην Μόσχας κ. Κύριλλον αἰτούμενον ὅπως τὸ ὅλον θέμα τῶν σχέσεων Ῥωσσίας καὶ Ἁγίου Ὁρους τεθῇ ἐξ ἀρχῆς εἰς συζήτησιν ἀπὸ «μπδενικῆς βάσεως»

Σήμερον, διὰ τῆς ἐνάρξεως ὑπὸ τοῦ ρωσσικοῦ Κράτους τοῦ προγράμματος ἀνοικοδομίσεως τῆς ἐπονομαζομένης Νέας Θηβαΐδος, ἐπιβεβαιώνονται αἱ ὡς ἂν ἐπιδιώξεις καὶ ἐπιχειρεῖται φανερώς πλέον ἢ οἰκοδόμησις καὶ ἀποπεράτωσις καὶ οὐχὶ ἀναστήλωσις κτηρίων ἡμιτελῶν, κατασκευῶν αἱ ὁποῖαι σκοπὸν εἶχον τὴν στέγασιν πολυαριθμῶν ομάδων «ἐξαρτηματικῶν» ἀδελφῶν τῆς Μονῆς Ἀγ. Παντελεήμονος ἀποστελλομένων συστηματικῶς ἐκ Ῥωσσίας.

Αἱ σύγχρονοι αὗται πολιτικοθηρησκευτικαὶ ρωσσικαὶ ἐπιδιώξεις εἰς τὸν χώρον τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ἀποτελοῦσαι ἱστορικὴν ἀναβίωσιν καὶ ἀνασυνγκρότησιν τῶν σχεδίων τοῦ πανσλαβισμού, ἐγίναν ἀφορμὴ διὰ τὴν ἀπὸ ἐτῶν θέσπισιν ἐκ μέρους τοῦ ρωσσικοῦ Κράτους εἰδικοῦ ὀργανισμοῦ ἐπιχορηγήσεως ἔργων, ἀφορώντων εἰς τὴν Μονὴν Ἁγίου Παντελεήμονος καὶ ἐπιβλέψεως αὐτῶν διὰ τοῦ διορισμοῦ πολιτειακῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν παραγόντων ὡς ὑπευθύνων. Μετὰ δέ πλέον καὶ ἀπὸ πρόσφατα δημοσιεύματα κατέστη γνωστὸν, ὅτι τὸ σύνολον τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Μονῆς,

πλησίον καί μακράν αὐτῆς, ἔχουν ἐνταχθῆ εἰς τὰ λεγόμενα «ἰδρύματα τοῦ ἐξωτερικοῦ τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας», τὰ ὁποῖα θεωροῦνται ἐπέκτασις αὐτοῦ ἀνά τόν κόσμον. Τοῦτο δέ ἐπιφέρει βαρὺ πλῆγμα εἰς τὸ κύρος τῆς Ἱ.Μ. Ἀγ. Παντελεήμονος καθ' ὅτι ὁ μὲν ΚΧΑΟ καὶ ἅπαν τὸ Ἅγιον Ὅρος ἔχει αὐτὴν ὡς κυρίαρχον καὶ ἰσότημον τῶν ἐν αὐτῷ Ἱερῶν Μονῶν, τὸ δὲ Πατριαρχεῖον Μόσχας τὴν ὑποβαθμίζει εἰς ἐξάρτημα-ἴδρυμα ὑπαγόμενον εἰς τινὰ διεύθυνσιν.

Ἡ, μὲ ἀφορμὴν τὰς ἐπιδιωκομένας ἐργασίας, ἐνταξίς τοῦ Ἁγίου Ὁρους εἰς τὰ πλαίσια τῆς πολιτικῆς τοῦ ρωσικοῦ Κράτους καὶ τῶν σχέσεων αὐτοῦ μὲ τὸ Πατριαρχεῖον Μόσχας καὶ ἡ χρησιμοποίησίς του ὡς ἄξονος αὐτῆς, θεωροῦμεν ὅτι οὐδόλως πρέπει νὰ μᾶς ἀφήσῃ ἀδιαφόρους, ὅτε μάλιστα εἰς τὴν παροῦσαν φάσιν, καλούμεθα ὅπως ἐγκρίνομεν τὴν δραστηριότητα αὐτὴν μὲ τὴν ἀπαιτουμένην ἱεροκοινοτικὴν ἐγκρίσιν ἔργων ἀναφερομένων εἰς ἓν πολυώνυμον (Μετόχιον, Σκήτη, Περιοχὴ κα.), ἀνύπαρκτον σιαινῶμα, μὲ ἐπίπλαστον ταυτότητα καὶ ἱστορικῶς ἀποδεδειγμένην στρατευμένην διακονίαν.

Δεδομένου ὅτι ἅπαντα τὰ ὡς ἄνω κτήρια δὲν ἀφορῶν εἰς τὴν κάλυψιν ἀναγκῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς αἱ ὁποῖαι μετὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν καὶ τοῦ παρὰ τὸν λιμένα αὐτῆς πάλαι αὐτοκρατορικοῦ, ὑπερμεγέθους κτηρίου, ἀμφιβάλλομεν ἐὰν ὑπάρχουν, καὶ λόγῳ τοῦ ὅτι γειτνιάζουν μὲ τὰ σύνορα τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Τόπου, διερωτώμεθα ποῖος ἐν τέλει ὁ σκοπὸς τῆς ἀναγέρσεως αὐτῶν καὶ ἐὰν τελικῶς ἡ μελλοντικὴ ἀθρόα προσέλευσις τῶν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν δημιουργηθησομένων χώρων (καθ' ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μείνουν κενοί), θὰ ἀποβῇ εἰς ὄφελος οὐχὶ μόνον τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἀλλ' αὐτῆς ταύτης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἡ ὁποῖα τελικῶς, παρὰ τὴν ρητὴν ἀπαγόρευσιν ὑπὸ τοῦ ΚΧΑΟ, (βλ. ἄρθρον 5: *Πᾶσαι αἱ ἐν Ἀγίῳ Ὁρει μοναὶ ὡς Πατριαρχικαὶ καὶ Σταυροπηγιακαὶ ὑπάγονται ὑπὸ τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, μὴ ἐπιτρεπομένου οὐδενὸς ἄλλου μνημοσύνου πλὴν τοῦ ὀνόματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου*) ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ἐν αὐτῇ ἐκκλησιαστικῆς πρακτικῆς, (βλ. <https://www.youtube.com/embed/4BvQk3ukr1?wmode=transparent&rel=0&autoplay=1&fs=1&start=37,43>), ἔχει διαρκῶς τὴν ἀνάγκαν ἐπιβεβαιώσεως τῆς προσπλώσεώς της πρὸς τὴν δεσμεύουσαν αὐτὴν «νέαν Ρωσικὴν Τάξιν», ἀβρυνομένη ὅπως μνημονεὺν ἀπαρεγκλίτως, εἰς ἀπάσας τὰς ἱεράς ἀκολουθίας, τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου ὡς τοπικοῦ τινὸς ἐπισκόπου, τοῦ δὲ ὀνόματος τοῦ προκαθημένου τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας ὡς Πατριάρχου κατὰ τὴν ἐν Ρωσίᾳ καθεστηκυίαν λατρευτικὴν πρακτικὴν.

Ἡ ἀνέγερσις τῶν ἐν λόγῳ ἐγκαταστάσεων, συνδέεται ἀμέσως μετὰ τοῦ ζητήματος τῶν ἐγκαταβιώσεων ἀλλοδαπῶν ἐν Ἀγίῳ Ὁρει καὶ θέτει ἡμᾶς πρὸ τῶν εὐθυνῶν ἡμῶν, ἐναντι τῶν δικαίων τῶν Ἱερῶν Μονῶν, αἱ ὁποῖαι ἐξ αἰτίας διαφόρων μεμονομένων περιπτώσεων ὑπερβάσεων τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ, τελικῶς ἄπασαι, αἰτιούμεναι καὶ μὴ, ἐπωμίζονται ἰσομερῶς τὰς συνεπειάς, καίτοι διαθέτουν εἰς ἐλάχιστους ἢ καὶ καθόλου ἀλλοδαποὺς εἰς τὰς τάξεις Αὐτῶν.

Ἡ ἀσάφεια τῆς μετὰ τὴν ἀποπεράτῳσιν τῶν ἔργων λειτουργίας τοῦ οἰκοδομικοῦ σχηματισμοῦ τῆς ἐν λόγῳ μοναστηριακῆς περιοχῆς, ὁ τρόπος διοργανώσεως τῆς ἐν αὐτῇ μοναχικῆς ζωῆς, ἡ ἐπιβλέψις καὶ περιφρούρησις τῆς τηρήσεως τῶν μοναχικῶν κανόνων κ.λ.π. εἶναι μέγα ζήτημα. Τίνι τρόπῳ ἄραγε θά ἐξασφαλισθῶν αὐτά; Ποῖος τελικῶς θά καθορίσῃ καὶ θά ἐπιβλέψῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκεῖ μελλόντων νὰ διαβιώσουν; Τίνι τρόπῳ θά δύναται ἢ ὄχι νὰ ἐμπλέκεται ἡ Ἱερά Κοινότης, ἡ Ἑλληνικὴ πολιτεία, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἢ ἕτεραι δικαιοδοσίαι κ.λ.π. εἰς τὴν λειτουργίαν τοιοῦτου πρωτοτύπου καὶ πρωτοφανοῦς ἀτύπου καθιδρύματος, μὴ περιλαμβανομένου εἰς τὸν Καταστατικὸν Χάρτην ἢ εἰς τὰς μερίδας τῶν μοναστηριακῶν ἐξαρτημάτων ἐν τῷ μοναχολογίῳ τῆς Ἱ.Μονῆς;

Εἶναι γεγονὸς ὅτι καὶ ἄλλαι Μοναὶ διαθέτουν Μετόχια ἐν περιοχαῖς ἐκτὸς τῶν ὁρίων αὐτῶν. Ἀπαντᾷ ὅμως εἶναι μοναστηριακά κτήματα πρὸς καλλιέργειαν διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν Ἱ.Μονῶν, μετὰ κτηρίων συγκεκριμένου μεγέθους καὶ διακονητᾶς ὀριζομένους πρὸς ἐπιτελέσιν τῶν ἀπαραιτήτων ἐργασιῶν, οὐδέποτε ὅμως ὑπῆρξεν μετόχιον ἐν τῇ μορφῇ τοῦ ἐν λόγῳ συγκροτήματος.

Κατόπιν λοιπὸν τῶν ὡς ἄνω καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐν λόγῳ προγραμματιζομένη δραστηριότης τυγχάνει πρωτοφανῆς εἰς τὸν Ἱερόν ἡμῶν Τόπον ἀναβιοῦσα πανσλαβιστικὰς ἐπιδιώξεις τοῦ παρελθόντος, ἐπιχειρουμένης τῆς καθιερώσεως καὶ λειτουργίας νέου τύπου ἐξαρτημάτων ἐν Αὐτῷ, ὑπαγομένων μάλιστα καὶ εἰς ὀργανισμόν ἐθνικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς δικαιοδοσίας ξένης πρὸς τὰ θέσμια ἡμῶν, τὰ δὲ προγραμματιζόμενα ἔργα δὲν ἀποτελοῦν ἀνακαίνισιν κτηρίων ἀλλ' ἀνοικοδόμησιν νέων οἰκοδομῶν, ἀσυμβάτων μὲ τὸν ἐπικαλούμενον ἡσυχαστικὸν χαρακτῆρα τῆς περιοχῆς καὶ ἐπιπλέον ἐπειδὴ ἡ δημιουργία πολυαρίθμων χώρων διαμονῆς καὶ ἡ μελλοντικὴ ἀναπόφευκτος πλήρωσις αὐτῶν εἰς περιοχὴν τόσον πλησίον τῶν ὁρίων τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Τόπου κάθε ἄλλο παρὰ ἐγγυᾶται τὴν ἀσφάλειαν αὐτοῦ, διὰ τῆς παρούσης ἡμῶν οἱ κατωθι ὑπογραφόμενοι ἐκφράζομεν τὴν ἡμετέραν ἀντίθεσιν εἰς τὸ ὅλον ἐγχείρημα τῆς ἀναβιώσεως τῶν ἐν Ν. Θηβαΐδι κτηριακῶν ἐγκαταστάσεων καὶ ἀρνούμεθα τὴν χορήγησιν τῆς ὑπὸ τῆς Ἱ. Μ. Ἀγ. Παντελεήμονος-Ρωσικοῦ ζητουμένης Ἱεροκοινοτικῆς ἀδείας διὰ τὴν ἐναρξιν τῶν ὡς ἄνω ἐργασιῶν καὶ προτείνομεν ὅπως τὸ ἐν λόγῳ θέμα ἐνταχθῇ εἰς τὴν ἀπὸ μηδενικῆς βάσεως ἐξέτασιν τοῦ ὅλου ζητήματος ὅπερ εἶναι παναγιωρετικὸν καὶ ἄκρως σημαντικὸν διὰ τὸ μέλλον τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Τόπου.

Οἱ Ἀντιπρόσωποι τῶν Ἱερῶν Μονῶν

Μεγίστης Λαύρας

Ἰβήρων

Κουτλουμουσίου

Ἐσφιγμένου

Ἱερόμ. Μωδῆς
Ἱερόμ. Δουμάκης
Γ. Φιλόθεος Πρεσβ.
Γαβριήλ Βλάχος